

Sygn. akt VI Gz 183/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Frankowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Zawilo

po rozpoznaniu w dniu 8 lipca 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **B. C.**

przeciwko: **(...) Sp. z o.o. Sp. k. w R. (poprzednio (...) J. i (...) Sp. j.)**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego

w R. V Wydziału Gospodarczego z dnia 12 marca 2015 r., sygn. akt V GNc 5175/13

postanawia:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Rzeszowie sprostował nakaz zapłaty wydany przez ten sąd w dniu 5 grudnia 2013r. w ten sposób, że w miejsce pozwanego „ Fabryka (...) j. w R.” wpisano „ (...) J. i (...) Sp. j. w R.”. Wydając powyższe postanowienie Sąd Rejonowy przyjął, że dołączone do pozwu dokumenty, a w szczególności numer NIP wskazują, iż pozwanym w sprawie i adresatem nakazu zapłaty jest (...) J. i Wspólnicy Sp. j. w R.”. Opierając się na stanowisku Sądu Najwyższego oraz stanowisku Sądu Okręgowego w Rzeszowie zawartym w postanowieniu z dnia 27 czerwca 2014r., Sąd Rejonowy przyjął, że omyłki strony, a w ślad za nimi omyłki sądu w oznaczeniu pozwanego, które nie powodują zmiany podmiotu w procesie cywilnym podlegają sprostowaniu w trybie art. 350 k.p.c.

Pozwany w zażaleniu na powyższe postanowienie wniósł o jego zmianę i odmowę sprostowania nakaz zapłaty ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie kosztów postępowania zarzucając naruszenie:

- art. 350 § 1 k.p.c. poprzez sprostowanie w/w nakazu zapłaty w zakresie nazwy pozwanego, pomimo iż tego rodzaju omyłki nie podlegają sprostowaniu w tym trybie,

- 379 pkt 5 k.p.c. poprzez pozbawienie strony możliwości obrony swoich praw, wskutek błędnego określenia przez powódkę - reprezentowaną przez fachowego pełnomocnika - strony pozwanej i w konsekwencji wadliwego doręczenia nakazu zapłaty.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący w pierwszej kolejności wyjaśnił fakt przekształcenia podmiotowego spółki jawnej pod firmą (...) J. i Wspólnicy Sp. j. w (...) spółkę komandytową pod firmą (...) Sp. z o.o. Sp. k. w R..

Pozwany wskazał, że powód jest w sprawie reprezentowany przez fachowego pełnomocnika, od którego należy wymagać dołożenia należytej staranności przy wskazaniu strony pozwanej. Omyłka w oznaczeniu pozwanego powstała z przyczyn leżących po stronie powoda, nie zaś sądu co wyklucza możliwość sprostowania wydanego w sprawie nakazu zapłaty.

Niezależnie od powyższego wskutek błędnego wskazania nazwy pozwanego nakaz zapłaty nie został doręczony spółce jawnej (...) J. i (...) Sp. j. w R. lecz Fabryce (...) Sp. z o. o. w R., która z zachowaniem ustawowego terminu wniosła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty. W ten sposób pozwana spółka jawna została pozbawiona możliwości obrony swoich praw, co skutkuje nieważnością postępowania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie jest nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że przedłożonym w sprawie wydrukiem z KRS nr (...) (k.122) wykazany został fakt przekształcenia w trybie 551 i nast. ksh spółki jawnej (...) J. i (...) Sp. j. w R. w spółkę komandytową pod firmą (...) Sp. z o.o. Sp. k. w R..

Nie ulega wątpliwości w tej sprawie, że powód reprezentowany przez fachowego pełnomocnika nieprawidłowo określił w pozwie stronę pozwaną, a mianowicie jako Fabrykę (...) J. i (...) Sp. j. w R. (k. 4) i tak samo określono pozwanego w wydanym w sprawie nakazie zapłaty z dnia 5 grudnia 2013r. (k. 20).

Fakt, że pozwana spółka jawna w korespondencji handlowej używała określenia Fabryka (...) potwierdza złożone powódce zamówienie z dnia 16 maja 2013r. (k. 140), na podstawie którego została wykonana sporna usługa oraz wystawiona faktura objęta pozwem (k. 13). Podkreślić należy także, że na tych dokumentach pokrywa się numer NIP zamawiającego oraz numer REGON z zamówienia z numerem REGON ujawnionym w KRS (...) J. i (...) Sp. j. w R. (k. 69).

Na podstawie zwrotnego potwierdzenia odbioru nakazu zapłaty wydanego w sprawie (k. 24) Sąd Okręgowy ustalił, że odpis nakazu zapłaty został wydany do rąk upoważnionego pracownika (K. R.) spółki jawnej (...) J. i (...) Sp. j. w R., co potwierdza pieczętka, którą posłużył się odbierający. Sprzeciw zaś od nakazu zapłaty złożył podmiot pod nazwą Fabryka (...) Sp. z o.o. w R. (mający siedzibę pod tym samym adresem, co pozwana spółka jawna) i sprzeciw ten został prawomocnie odrzucony jako pochodzący od podmiotu nie będącego stroną w sprawie.

W tych okolicznościach za prawidłowe należy przyjąć stanowisko Sądu Rejonowego wyrażone w zaskarżonym postanowieniu, że istnieją podstawy do sprostowania nakazu zapłaty co do nazwy pozwanego.

Chociaż co do zasady nie podlegają sprostowaniu omyłki wywołane przez stronę to w ocenie Sądu Okręgowego słuszne jest stanowisko, niejednokrotnie reprezentowane przez Sąd Najwyższy, że dopuszczalne jest sprostowanie oznaczenia strony, jej imienia bądź nazwiska, jeżeli jest niewątpliwe, iż strona która brała udział w postępowaniu, rzeczywiście ma inną nazwę (imię, nazwisko) o ile to sprostowanie nie prowadzi w rzeczywistości do zmiany podmiotowej procesu (np. post. SN z dnia 29.10.1982 sygn. akt II CZ 122/82; post. SN z dnia 11.08.2005r. sygn. akt V CK 758/04). Z taką sytuacją mamy niewątpliwie do czynienia w tej sprawie, bo wynika to z treści dokumentów dołączonych do pozwu, odpisu z (...) pozwanego, pieczętki na zwrotnym potwierdzeniu odbioru nakazu zapłaty (k. 24). Prawidłowe oznaczenie więc strony pozwanej, biorącej udział w sprawie to (...) J. i (...) Sp. j. w R., co prawidłowo sprostował Sąd Rejonowy zaskarżonym postanowieniem. Czyny to bezzasadnym zarzut naruszenia art. 350 kpc.

Niezasadny jest także zarzut naruszenia art. 379 pkt 5 k.p.c. Sąd Okręgowy nie podziela stanowiska skarżącego, że w konsekwencji powyższego doszło do naruszenia prawa do obrony pozwanego, który wskutek nieprawidłowego doręczenia nakazu zapłaty został pozbawiony możliwości obrony swoich praw w procesie.

Pozbawienie strony możliwości obrony jej praw w rozumieniu w/w przepisu zachodzi wówczas, gdy z powodu uchybienia przez sąd przepisom postępowania strona wbrew swojej woli została faktycznie pozbawiona możliwości działania w postępowaniu lub jego istotnej części, jeżeli skutków tego uchybienia nie można było usunąć przed wydaniem orzeczenia w danej instancji. Do stwierdzenia pozbawienia strony możliwości obrony jej praw niezbędne jest kumulatywne wystąpienie kilku przesłanek. Musi dojść do naruszenia przepisów postępowania przez sąd, uchybienie to musi mieć wpływ na prawo strony do obrony jej praw, a strona nie mogła przeciwdziałać następnie skutkom tego uchybienia (por. wyrok SN z 13 czerwca 2002 r., V CKN 1057/2000). Pozbawienie strony możliwości obrony należy oceniać przez pryzmat konkretnych okoliczności sprawy i nie należy go wiązać wyłącznie z sytuacją całkowitego wyłączenia strony od udziału w sprawie.

Przechodząc więc do okoliczności sprawy nakaz zapłaty został doręczony na adres pozwanego ujawniony w KRS i do rąk pracownika (...) J. i Wspólnicy Sp. j. w R., co wynika ze zwrotnego potwierdzenia odbioru nakazu. Z treści pozwu i dołączonych do niego dokumentów pozwana Spółka jawna nie mogła mieć najmniejszych wątpliwości, która z firm (spółka jawna czy spółka z o.o.) działających pod tym samym adresem jest pozwana w sprawie (choćby z uwagi na treść zamówienia nr (...) z dnia 16 maja 2013r. przedłożonego do pozwu gdzie spółka jawna posłużyła się dodatkowym określeniem Fabryka (...), a także numerów NIP podanych w zamówieniu i wystawionej przez powódkę fakturze vat nr (...) z dnia 8.06.2013r.). W tym miejscu należy zwrócić uwagę nie tylko na taki sam adres obydwu spółek ale również powiązania osobowe (wspólnicy, członkowie zarządu, prokurent) pomiędzy firmami. Podjęcie więc nieprawidłowej decyzji, że nakaz zapłaty zaskarżyła spółka z o.o. zamiast spółka jawna nie oznacza naruszenia praw do obrony pozwanego.

Mając na względzie powyższe zażalenie jako bezzasadne oddalono na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, o czym orzeczono na wstępie.